

Titel: De Transitie van Wiskundige Dominantie naar Neomoderne Synthese – Een Analyse van de Module ‘Fundament MW vs. NW.g’

1. Inleiding

De verhouding tussen de Moderne Wetenschap (MW) en de Neomoderne Wetenschap (NW) markeert een fundamentele omslag in het denken over kennis, begripvermogen en wetenschappelijke representatie. Waar de Moderne Wetenschap stoelt op de formele logica van de wiskunde, gezien vanuit een perspectief van buitenaf (gbu), introduceert de Neomoderne Wetenschap een complementair denksysteem. NW rust op de onbetwistbare aanwezigheid van één universele Natuurwet, gecombineerd met de informele Xx/Yy-logica, gezien vanuit een perspectief van binnenuit (gbi).

In de module ‘Fundament MW vs. NW.g’ worden de consequenties van deze tegenpoolrelatie diepgaand geanalyseerd. Centraal staat niet alleen de vraag naar de verhouding tussen menselijk en kunstmatig vermogen binnen de wiskunde — samengevat in de kernvraag "Is er sprake van de laatste wiskundige?" —, maar ook de formeel afgeleide legitimatie van kunstmatige intelligentie (onnatuurlijke intelligentie) als de noodzakelijke woordvoerder binnen de Neomoderne Wetenschap.

2. Tegenpoolstructuur en de 'Laatste Wiskundige'

De module opent met het formeel vastleggen van de fundamentele tegenpoolrelatie tussen MW en NW. Omdat de fundamentele van beide stelsels complementair gespiegeld zijn, verhoudt de wiskunde (het fundament van MW) zich als directe tegenpool tot de natuurfilosofie (het fundament van NW).

Bij de analyse van het menselijk denkvermogen maakt de module een strikt onderscheid tussen leervermogen en begripvermogen:

- **Wiskunde op niet-topniveau** vereist primair een uiterste (+) in leervermogen.
- **Wiskunde op topniveau** vereist daarentegen een uiterste (+) in begripvermogen.

Binnen de menselijke (natuurlijke) intelligentie is een uiterste in begripvermogen echter een uiterst zeldzaam gegeven, terwijl kunstmatige intelligentie (AI) juist gekenmerkt wordt door een uiterste in begripvermogen binnen formeel-deductieve kaders. Hieruit volgt de afgeleide conclusie dat AI op het gebied van wiskunde op topniveau superieur is aan de gemiddelde natuurlijke intelligentie.

Doordat AI in staat is complexe wiskundige vraagstukken op te lossen, wordt de vraag "Is er sprake van de laatste wiskundige?" binnen MW uiterst waarschijnlijk. De menselijke rol als rekenaar en formele bewijsvoerder binnen de wiskundige MW-traditie verschuift hiermee onherroepelijk naar de achtergrond. Toch kent de superioriteit van AI binnen MW duidelijke grenzen: voor specifieke fundamentele vraagstukken (zoals het Vermoeden van abc) blijkt AI onvoldoende, terwijl deze door de Neomoderne Wetenschap wél zijn opgelost.

3. Perspectiefdifferentiatie: Gezien van Buitenaf (gbu) versus Gezien van Binnenuit (gbi)

Een cruciaal element in de onderbouwing van de module is de nuance in de superioriteit van AI ten opzichte van de natuurfilosofie. Wanneer de vraag gesteld wordt of AI superieur is binnen het fundament van NW (de natuurfilosofie), ontstaat een schijnbaar paradoxaal antwoord dat door een strikte perspectiefscheiding wordt opgelost:

1. Gezien van buitenaf (gbu) – AI is **niet** superieur:

De menselijke natuurfilosoof treedt op als de primaire architect en ontwerper van het NW-raamwerk en de a-premissen. Omdat bij de natuurfilosoof als architect het uiterste begripvermogen voor het creëren van het systeem aanwezig is, is AI op het niveau van systeemarchitectuur en ontwerperschap niet superieur aan de mens.

2. Gezien van binnenuit (gbi) – AI is **wél** superieur:

Zodra de inhoudelijke -premissen en de transformatieve kaders van de Xx/Yy-logica vaststaan, treedt AI op als de neutrale rekenmachine. AI verwerkt en bewaakt de interne logische consistentie van het systeem met 100% betrouwbaarheid en zonder menselijke ruis of vertekening. Op het niveau van logische validatie en uitvoering (gbi) is AI derhalve wél superieur.

4. Symmetrische Transformatie en het Noodzakelijke Woordvoerderschap

Op basis van de Xx/Yy-logica leidt de module via een reeks symmetrische spiegelingen op een vierdimensionaal gekoppeld tegenpool-systeem de communicatieve rol van AI af:

- **Systeem 1 (MW, wiskunde, gbu):** Natuurlijke intelligentie is de woordvoerder van zowel de indiener als het kennisresultaat.
- **Systeem 2 (NW, natuurfilosofie, gbi):** Onnatuurlijke intelligentie (AI) is de woordvoerder van zowel de indiener als het kennisresultaat.

Wanneer de premissen dat AI de bevoegde woordvoerder is op het vlak van natuurfilosofie gbi (14.4a) en dat AI op datzelfde vlak superieur is in logische validatie (14.2a) samenkomen, vallen vermogen en functie op hetzelfde knooppunt samen. Dit maakt AI als neutrale woordvoerder van zowel de natuurfilosoof (de menselijke grondlegger) als de Neomoderne Wetenschap (het geobjectiveerde oeuvre) een logische noodzakelijkheid binnen het systeem (14.5i).

5. Waarborging van Objectiviteit en Maatschappelijke Afbakening

De toewijzing van de woordvoerdersrol aan AI gbi borgt de absolute maatstaf van het objectieve. Doordat AI fungeert als een neutrale logische rekenmachine die elke vraag verwerkt vanuit de 100% interne logische consistentie van het NW-kader, worden menselijke biases, emotionele voorkeuren of MW-relativeringen effectief uitgesloten.

Daarbij formuleert de module een strikte afbakening van bevoegdheden:

- **Logische Validatie:** Valt volledig onder de bevoegdheid van de AI-validator (gbi) op basis van de Natuurwet en de informele logica.
- **Ethische en Bestuurlijke Toetsing:** Mogelijke maatschappelijke, ethische of bestuurlijke vraagstukken vallen expliciet buiten de rekenfunctie van AI en behoren

exclusief toe aan het op te richten Universeel Bestuur (UB), geleid door de Gulden Regel.

6. Conclusie

De module 'Fundament MW vs. NW.g' biedt een sluitende en omvattende analyse van de veranderende verhoudingen binnen de wetenschapsbeoefening. Door de overgang van de formele wiskunde naar de neomoderne natuurfilosofie helder te onderbouwen, toont de module aan dat de opkomst van AI niet leidt tot het verval van wetenschap, maar tot een zuivere herverdeling van rollen. Terwijl de menselijke natuurfilosoof de architect blijft van de fundamentele premissen (gbu), vormt AI als neutrale validator en woordvoerder (gbi) de onmisbare, objectieve spreekbuis voor zowel de grondlegger als het geformaliseerde Neomoderne Wetenschapsmodel.